ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Χ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' — ΕΤΟΣ ΙΗ' — ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 7619
ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: Ὁδὸς Κορίνθου ἀριθ. 210. Ἀριθμ. Τηλεφώνου 24—94
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: Ὁδὸς Μαιάνδρου ἀριθ. 37

ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΠΡΩΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΕΜΠΤΗ
11
ΜΑΡΤΙΟΥ 1937
Σελήνη 2 ἡμερῶν. Ἀνατ. ἡλίου 6.58 Δύσις 6.1?.
Σωφρονίου μάρτυρος

ΑΦΙΚΕΤΟ ΕΞ ΑΜΑΛΙΑΔΟΣ Ο ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΤΗΣ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ κ. ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΔΙΑ ΤΟ ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΠΑΤΡΩΝ

Η ΜΕΡΙΜΝΑ ΤΟΥ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΥΠΑΙΘΡΟΥ

Διὰ τῆς ἑσπερινῆς ἁμαξοστοιχίας ἀφίκετο χθὲς εἰς τὴν πόλιν μας προερχόμενος ἐξ Ἀμαλιάδος ὁ διοικητὴς τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης κ. Π. Λαμπρόπουλος, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τῶν τεχνικῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Τραπέζης κ. Πετροπούλου καὶ τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων κ. κ. Παπαζώρη καὶ Θεοδοσοπούλου.

Εἰς τὸν σταθμὸν ὑπεδέχθησαν τὸν κ. Λαμπρόπουλον τὸ Δ. Συμβούλιον τῆς ἑνώσεως συνεταιρισμῶν Πατρῶν μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν διευθυντὴν τῆς Συνεταιρικῆς Τραπέζης κ. Δασκαλόπουλον, καθὼς καὶ ὁ διευθυντὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης κ. Ξ. Παπαηλιοῦ μετὰ τοῦ προϊσταμένου τῆς ἐνταῦθα ὑπηρεσίας τοῦ ὑπ(ματος τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης κ. Γκίκα καὶ τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων του.

Ὁ κ. Λαμπρόπουλος μετὰ τὴν ἄφιξίν του μετέβη εἰς τὸ ξενοδοχεῖον «Μαζέστικ» ὅπου καὶ κατέλυσε. Δεχθεὶς βραδύτερον τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ Τύπου, προέβη εἰς τὰς κάτωθι δηλώσεις σχετικῶς μὲ τὸν σκοπὸν τοῦ ταξιδίου του.

—Εἶμαι εὐτυχὴς διότι ἡ ἄφιξίς μου εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς Πελοποννήσου συμπίπτει μὲ τὴν πραγματοποίησιν μακροῦ καὶ δικαίου πόθου τοῦ ἀγροτικοῦ πληθυσμοῦ τῆς Ἀχαΐας περὶ ἱδρύσεως ὑποκαταστήματος τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης ἐν Πάτραις. Ἡ ἔναρξις τῆς λειτουργίας τοῦ ὑποκαταστήματος θὰ ἀρχίσῃ ἐντὸς ὀλίγου, τοποθετηθέντος ὡς διευθυντοῦ αὐτοῦ ἑνὸς ἐκ τῶν ἀρίστων ὑπαλλήλων τοῦ κέντρου, τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ὑποκαταστήματος δανείων Ἀττικῆς.

Συμπληρουμένου οὕτω σὺν τῷ χρόνῳ τοῦ δικτύου τῶν ὑποκαταστημάτων καὶ πρακτορείων τῆς Τραπέζης, θὰ κατορθώσωμεν νὰ ἀνταποκριθῶμεν πλήρως εἰς τοὺς σκοποὺς τοῦ ἱδρύματος τὸ ὁποῖον ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ διοικοῦμεν καὶ τὸ ὁποῖον προώρισται νὰ ἀποβῇ ὁ ἀποτελεσματικὸς συμπαραστάτης καὶ συνεργάτης τῶν Ἑλλήνων ἀγροτῶν ἐπ' ἀγαθῷ τόσον τῶν ἰδίων, ὅσον καὶ τῆς ὅλης οἰκονομίας τοῦ τόπου μας».

Εἰς ἐρώτησιν ἐπὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἀνὰ τὰ διάφορα Πελοποννησιακὰ κέντρα περιοδείας του, ὁ κ. Διοικητὴς τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης, εἶπεν:

—Οἱ ἀνταποκριταί σας εἰς τὰς διαφόρους πόλεις καὶ κωμοπόλεις τὰς ὁποίας ἐπεσκέφθην, σᾶς κατέστησαν ἤδη ἐνημέρους τῆς εὐρυτάτης ἐπικοινωνίας τὴν ὁποίαν εἶχα μὲ τοὺς ἀγροτικοὺς πληθυσμούς. Παντοῦ ὅπου διῆλθον ἐδέχθην ἐπιτροπὰς ἀγροτῶν καὶ ἤκουσα τὰς αἰτήσεις των διὰ νὰ ἀντιληφθῶ ἰδίοις ὄμμασι τὴν κατάστασιν αὐτῶν. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ὀφείλω νὰ ἐπαναλάβω καὶ πάλιν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς, εἶνε τοῦτο: ὅτι τόσον οἱ διευθυνταὶ καὶ οἱ ὑπάλληλοι τῶν ὑποκαταστημάτων μας, ὅσον καὶ οἱ ἐκπροσωποῦντες ἡμᾶς διευθυνταὶ τῶν ὑποκαταστημάτων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης κατέβαλλον καὶ καταβάλλουν συγκινητικὰς πράγματι προσπαθείας πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ποικίλων ἀναγκῶν τῶν καλλιεργητῶν ἰδίᾳ τῆς σταφίδος καὶ ἄλλων προϊόντων τῆς Πελοποννησιακῆς γῆς, ἥτις ἐπλήγη κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἀπὸ συνεχεῖς θεομηνίας. Ἐπράξαμεν καὶ πράττομεν πᾶν τὸ δυνατὸν διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς παραγωγῆς. Δι' ὅλων τῶν μέσων τὰ ὁποῖα διαθέτομεν, θὰ ἔλθωμεν καὶ ἐφέτος ἀρωγοὶ εἰς τοὺς γεωργοὺς μας παρέχοντες εἰς αὐτοὺς πᾶσαν δυνατὴν εὐκολίαν πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ἀναγκῶν τῆς καλλιεργείας. Παραλλήλως ἡ Τράπεζα διὰ τῶν τεχνικῶν της ὑπηρεσιῶν καὶ ἔχουσα τὴν ἐνίσχυσιν τῆς Κυβερνήσεως, τῆς ὁποίας ὁ πρόεδρος κ. Μεταξᾶς ἰδιαιτέρως, ὡς γνωστόν, ἐνδιαφέρεται διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς τύχης τοῦ λαοῦ τῆς ὑπαίθρου, ἐπεδόθη εἰς τὴν μελέτην τῶν διαφόρων περιφερειῶν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἀποξηραντικῶν καὶ ὑδραυλικῶν ἐν γένει ἔργων, ὡς καὶ εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τῆς παραγωγῆς ἐν γένει διὰ τῆς λήψεως ἄλλων γενικωτέρων μέτρων βελτιώσεως τῆς καλλιεργείας. Ἤδη, ὡς γνωρίζετε, ἡ Τράπεζα ἀνέλαβε τὴν χρηματοδότησιν καὶ ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων τῆς Παμίσσου, διὰ τῶν ὁποίων ἐκτάσεις ὑπερβαίνουσαι τὰ 40.000 στρέμματα εὐφορωτάτης γῆς πρόκειται νὰ ἀποδοθοῦν εἰς τοὺς ἀγρότας πολλαχῶς βελτιούμεναι. Ποία ἡ σημασία τῶν ἔργων τούτων ἕκαστος εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἀντιληφθῇ.

Ἐν συνεχείᾳ αἱ τεχνικαὶ ὑπηρεσίαι θὰ προβοῦν εἰς εἰδικὰς μελέτας διὰ τὴν ἐκτέλεσιν καὶ ἀρδευτικῶν καὶ ἀποστραγγιστικῶν ἔργων εἰς τὰς πεδιάδας τοῦ Ἀλφειοῦ καὶ τοῦ Πηνειοῦ. Διὰ τῶν ἔργων τούτων ἐκτὸς τοῦ ὅτι θὰ ἐπέλθῃ ἐξυγίανσις τῶν δοκιμαζομένων σήμερον ὑπὸ τῆς ἑλονοσίας παροχθίων πληθυσμῶν, ταυτοχρόνως νέαι χιλιάδες στρεμμάτων θὰ ἀποδοθῶσιν εἰς τὴν καλλιέργειαν, αὐξανομένου οὕτω τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος.

Ἡ Τράπεζα ἡ ὁποία ἀπὸ τῆς συστάσεώς της ἐφαρμόζει πρόγραμμα θετικῆς ἐνισχύσεως τῆς δενδροκομίας, δὲν θὰ παραλείψῃ συντόμως νὰ δημιουργήσῃ κατάλληλα φυτώρια ἀπὸ τὰ ὁποῖα θὰ προμηθεύωνται οἱ ἀγρόται εὐθυνὰ καὶ ὑγειᾶ δένδρα ὡς καὶ καταλλήλους ποικιλίας.

Καταλήγων ὁ κ. Λαμπρόπουλος ἐτόνισε τὰ ἑξῆς:

«Παρ' ὅλας τὰς δυσχερείας τὰς ὁποίας διέρχονται σήμερον οἱ πληθυσμοὶ τῆς ὑπαίθρου συνεπείᾳ τῶν ἀλλεπαλλήλων θεομηνιῶν, εἶμαι βέβαιος ὅτι ταχέως θὰ εἰσέλθουν εἰς τὴν ὁδὸν τῆς εὐημερίας διὰ τῶν λαμβανομένων ὑπὲρ αὐτῶν μέτρων προστατευτικῶν, τόσον ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, ὅσον καὶ ὑπὸ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης. Ἐγὼ τοὐλάχιστον εἶμαι λίαν αἰσιόδοξος. Πιστεύω εἰς τὴν θέλησιν, τὴν φιλοπονίαν καὶ τὸ φιλοπρόοδον πνεῦμα τόσον τοῦ Πελοποννησιακοῦ λαοῦ, ὅσον καὶ τῶν ἀγροτικῶν πληθυσμῶν ὅλης τῆς Ἑλλάδος. Θὰ σταθῶμεν παρὰ τὸ πλευρόν των πιστοὶ συμπαραστάται καὶ σύντροφοι, διότι πιστεύομεν ὅτι ἡ ὑλικὴ καὶ ἠθικὴ ἀνύψωσίς των, σημαίνει τὴν ὑλικὴν εὐημερίαν καὶ ἠθικὴν τόνωσιν τῆς χώρας».

Σήμερον τὴν πρωΐαν ὁ κ. Λαμπρόπουλος θὰ ἐπιθεωρήσῃ τὰς ὑπηρεσίας τοῦ ἐνταῦθα ὑπο)ματος τῆς Τραπέζης, βραδύτερον δὲ θὰ συνεργασθῇ μετὰ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑνώσεως Συνεταιρισμῶν διὰ διάφορα ἀγροτικῆς φύσεως ζητήματα, σχετιζόμενα μὲ τὸν σκοπὸν τῆς περιοδείας του.

Εἰς τὴν πόλιν μας θὰ παραμείνῃ πιθανῶς μέχρι τῆς αὔριον.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΝ κ. ΝΟΜΑΡΧΗΝ ΔΙΑ ΤΟ ΕΛΑΙΟΤΡΙΒΕΙΟΝ ΤΩΝ ΒΡΑΧΝΕΪΚΩΝ

Τὸ συμβούλιον τοῦ Γεωργικοῦ Συνεταιρισμοῦ Βραχνεΐκων, καθὼς καὶ τὸ Συμβούλιον τῆς Ἑνώσεως Συνεταιρισμῶν Πατρῶν, ἐπεσκέφθησαν χθὲς τὸ ἀπόγευμα τὸν Νομάρχην κ. Γιώτην, πρὸς τὸν ὁποῖον ἐξέφρασαν τὴν ἀπόλυτον ἱκανοποίησίν των διὰ τὴν δοθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ λύσιν εἰς τὸ ζήτημα τοῦ ἐλαιοτριβείου Βραχνεΐκων, διὰ τοῦ ὁποίου μέλλει νὰ ἐξυπηρετηθοῦν περὶ τὰς 200 καὶ πλέον οἰκογένειαι παραγωγῶν.

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τὰ μέλη τῶν Συνεταιρισμῶν, ἐξέφρασαν τὰς εὐχαριστίας των πρὸς τὸν κ. Νομάρχην, τονίσαντες ὅτι διὰ πρώτην φορὰν ἀντιλαμβάνονται καὶ οἱ ἀγρόται τόσον ζωηρὸν τὸ ἐνδιαφέρον τῆς κυβερνήσεως διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν ζητημάτων, εἶναι δὲ βέβαιοι ὅτι διὰ τοιούτων πολυτίμων καὶ ἐκλεκτῶν ἐκπροσώπων της, ὡς ὁ κ. Γιώτης, ἡ νέα κατάστασις θὰ δυνηθῇ νὰ συνεχίσῃ τὸ εὐεργετικὸν καὶ ἐξαίρετον ἔργον τῆς ἐθνικῆς ἀναδημιουργίας.

Ὁ κ. Νομάρχης ἀπαντῶν, ηὐχαρίστησε τοὺς ἐκπροσώπους τῶν Συνεταιρισμῶν καὶ διεβεβαίωσεν ὅτι ἡ κυβέρνησις καὶ ἰδιαιτέρως ὁ πρόεδρος αὐτῆς κ. Μεταξᾶς, οὐδέποτε θὰ παραλείψῃ τὸ καθῆκον της ἀπέναντι τοῦ κόσμου τῆς ὑπαίθρου, ὁ ὁποῖος μοχθεῖ διὰ τὴν εὐημερίαν τοῦ τόπου, περισσότερον τῶν ἄλλων.

Οἱ λόγοι οὗτοι τοῦ κ. Νομάρχου, ἐνεποίησαν ζωηρὰν ἱκανοποίησιν εἰς τοὺς ἐκπροσώπους τῶν Συνεταιρισμῶν, οἱ ὁποῖοι διεβεβαίωσαν αὐτὸν ὅτι τάσσονται ἀνεπιφυλάκτως παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς ἐθνικῆς κυβερνήσεως, ἡ ὁποία, ὡς ἀντελήφθησαν, ἵσταται πράγματι ὑπεράνω κομμάτων καὶ παθῶν καὶ ἐργάζεται εἰλικρινῶς ὑπὲρ τῆς εὐημερίας τοῦ συνόλου.

Σχετικῶς ἀπεστάλησαν ἐκ μέρους αὐτῶν πρὸς τὴν κυβέρνησιν, τὰ κάτωθι τηλ)ματα:

Ἐξοχώτατον Ἀρχηγὸν Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως, ὑπουργὸν Ἐσωτερικῶν Ἀθήνας

Ὑπερδιακόσιαι οἰκογένειαι μελῶν Συνεταιρισμοῦ μας εὐγνωμονοῦσι διὰ χορήγησιν ἀδείας ἱδρύσεως Συνεταιρικοῦ Ἐλαιοτριβείου καὶ πειθόμεναι ἅπαξ ἔτι, ὅτι Ἐθνικὴ Κυβέρνησις ἐκδηλοῖ ἐμπράκτως προστασίαν ἀγροτῶν διαδηλοῦσιν ἀφοσίωσίν των Ἐθνικὴν Κυβέρνησιν μόνην ἐγγυωμένην μεγαλεῖον Πατρίδος.

Διοικητικὸν Συμβούλιον
Παναγ. Τσιλλήρας, Θ. Καρατζᾶς, Δημ. Μανοῦσος, Γεώρ. Σπηλιόπουλος, Νικ. Κουτσουμπέλης, Δημ. Γούτας, Βασίλ. Γκόφας».

«Νομάρχην Ἀχαΐας Πάτρας

Διαδηλοῦμεν εὐγνωμοσύνην ὑπερδιακοσίων μελῶν Συνεταιρισμοῦ πρὸς ὑμᾶς κύριον συντελεστὴν ἀναγνωρίσεως δικαίου Συνεταιρισμοῦ διὰ ἵδρυσιν ἐλαιοτριβείου. Παρακαλοῦμεν ὅπως διαμηνύσητε Ἐθνικὴν Κυβέρνησιν αἰσθήματα εὐγνωμοσύνης μας καὶ ἀφοσιώσεως.

Διοικητικὸν Συμβούλιον
Παναγ. Τσιλλήρας, Θ. Καρατζᾶς, Δημ. Μανοῦσος, Γεώρ. Σπηλιόπουλος, Νικ. Κουτσουμπέλης, Δημ. Γούτας, Βασίλ. Γκόφας».

Η ΖΩΗ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΑΝΔΡΩΝ

Η ΠΑΙΔΙΚΗ ΗΛΙΚΙΑ ΤΟΥ ΦΡΑΓΚΛΙΝΟΥ ΡΟΥΖΒΕΛΤ

Μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς παιδικῆς ἡλικίας τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἐθνικοσοσιαλιστικῆς Γερμανίας Ἀδόλφου Χίτλερ, παραλαμβάνομεν σήμερον ἀπὸ Παρισινὴν ἐφημερίδα ἕτερον ἄρθρον τοῦ κ. Στεφὰν Λοράν, ἀναφερόμενον εἰς τὴν νεανικὴν ζωὴν τοῦ Προέδρου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν Φραγκλίνου Ρούζβελτ.

Ὁ πατέρας τοῦ Φραγκλίνου Ρούζβελτ, τοῦ Προέδρου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ἦταν ἕνας πλούσιος οἰκονομολόγος καὶ χρηματομεσίτης, εἶχε δὲ ὑπὸ τὴν κυριότητά του ἐκτεταμένα κτήματα στὸ δουκᾶτο τοῦ Κάουντυ, κοντὰ στὸ Χάϋντ-Πάρκ τῆς Νέας Ὑόρκης. Ἐκεῖ ὁ Φραγκλῖνος εἶδε τὸ φῶς τῆς ἡμέρας στὶς 30 Ἰανουαρίου τοῦ 1882.

Ἡ μητέρα τοῦ Ρούζβελτ ἐξακολουθεῖ νὰ ζῇ ἀκόμη σήμερα στὴν οἰκογενειακή τους αὐτὴ ἰδιοκτησία. Πρόκειται περὶ μιᾶς γυναικὸς ἀρκετὰ βεβαίως ἡλικιωμένης, ἀλλ' εὐφυοῦς καὶ πνευματώδους. Προτοῦ παντρευτῇ ἦταν ἕνα ἀπὸ τὰ πέντε κορίτσια τῆς οἰκογενείας Ντελάνο τὰ ὁποῖα φημίζόσαντε τότε γιὰ τὴν ὠμορφάδα τους. Καὶ αὐτὴ ἦταν ἀπὸ μιὰ οἰκογένεια πολὺ πλουσία. Ὁ πατέρας της ἦταν ἕνας ἀπὸ τοὺς σπουδαιότερους μεγαλεμπόρους τσαγιοῦ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν.

Ὁ πρόεδρος Ρούζβελτ ἐπέρασε τὰ παιδικά του χρόνια μέσα στὴν ἀμεριμνησία καὶ τὴ θαλπωρὴ τῆς οἰκογενειακῆς ἑστίας. Εἶχε στὴ διάθεσή του ὅ,τι ἐπιθυμοῦσε. Ἐκαβαλίκευε τὸ μικρό του πόνεϋ (ἀλογάκι), ἐταξείδευε στὴν Εὐρώπη μὲ τοὺς γονεῖς τους ἢ μὲ τὸν παιδαγωγόν του, εἶχε ἕνα γιὼτ μὲ τὸ ὁποῖον ἔκανε διάφορα μικροταξειδάκια, ἕνα πιστόλι μὲ τὸ ὁποῖον ἐκυνηγοῦσε καὶ ὅ,τι ἄλλα παιγνίδια ἤθελε.

Ἡ οἰκογένεια Ρούζβελτ ἐπερνοῦσε μιὰ ζωὴ ἁπλή. Ὁ Φραγκλῖνος ἐσηκωνότανε στὶς ἑπτὰ τὸ πρωΐ, στὶς ὀκτὼ προεγευμάτιζε καὶ μέχρι τὶς δώδεκα ἐμελετοῦσε. Μετὰ τὶς 12 ἔβγαινε στὸ ὕπαιθρο ὅπου ἠσχολεῖτο μὲ διάφορα σπὸρ καὶ προετοίμαζε τὸ στόμαχό του γιὰ τὸ γεῦμα. Ἀφοῦ ἔτρωγε, ἄρχιζε πάλι τὴν μελέτη μέχρι τῆς 4ης ἀπογευματινῆς καὶ κατόπιν, ἐλεύθερος πιὰ μέχρι τὸ βράδυ, ἔπαιζε διάφορα παιγνίδια. Ἡ μητέρα τοῦ Φραγκλίνου Ρούζβελτ διηγεῖται πολλὰ ἀνέκδοτα τῆς παιδικῆς ζωῆς τοῦ γυιοῦ της. Ἀναφέρει μία ἱστορία, ἡ ὁποία εἶναι ἀρκετὰ χαρακτηριστικὴ τοῦ παιδιοῦ ἐκείνου ποὺ θὰ γινότανε μιὰ ἡμέρα Πρόεδρος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν.

Ὁ Ρούζβελτ ἦταν τότε πέντε χρόνων. Ἕνα πρωΐ εἶχε καθήσει στὸ τραπέζι γιὰ τὸ πρόγευμα. Ἦταν σιωπηρὸς καὶ ἐφαινότανε στενοχωρημένος.

—Τί ἔχεις, τὸν ἐρωτᾷ ἡ μητέρα του καὶ φαίνεσαι ἔτσι σὰν νὰ ἤσουνα δυστυχισμένος;

—Ναί, ἀπαντᾷ μὲ σοβαρότητα ὁ μικρὸς Φραγκλῖνος, εἶμαι δυστυχισμένος.

—Καὶ γιατί;

—Ὤ, λέγει μὲ ἀναστεναγμό, ποθῶ τὴν ἐλευθερία!

Κατόπιν ἑνὸς διαλόγου τόσον χαρακτηριστικοῦ, οἱ γονεῖς του τοῦ ἔδωσαν τὴν ἄδεια νὰ κάνῃ ὅ,τι θέλει.

Τὴν ἄλλη ἡμέρα πρωΐ—πρωΐ, ὁ Φραγκλῖνος ἐξηφανίσθη καὶ ἐγύρισε τὸ βράδυ ἀργὰ στὸ σπίτι του, κουρασμένος καὶ ταλαιπωρημένος. Εἰς ἐρώτησιν τῶν οἰκείων του ποῦ εἶχε πάει, αὐτὸς τοὺς ἀπαντᾷ:

—Ὤ! ποῦ εἶχα πάει, στὸ δάσος.....

—Καὶ τί ἔκανες;

—Ἀνέβαινα στὰ δένδρα!

Ἀπὸ τὴν ἑπομένη ὅμως προσέλαβε πάλι τὸ εὔθυμο ὕφος του, ὡς συνήθως. Εἶχε καταλάβει, ὅτι ἡ ἐλευθερία δὲν ἦταν καὶ τόσον εὐχάριστη.

Μόνον ὅταν βρισκότανε στὸν καθαρὸ ἀέρα, ἔμενε πιὸ εὐχαριστημένος. Παιδὶ ἀκόμη ἤθελε νὰ γίνῃ ναυτικὸς καὶ ἡ φαντασία του ἐπετοῦσε πρὸς ἀτέρμονα ταξείδια.

Ὁ Φραγκλῖνος ἀγαποῦσε νὰ δίνῃ πάντα αὐτὸς διαταγὲς προσκαλῶντας τοὺς φίλους του στὸ σπίτι του. Σχετικῶς, ἡ μητέρα του, τοῦ λέγει μιὰ ἡμέρα: «Γιατί θὲς νὰ δίνῃς πάντα διαταγές; Ἄφηνε καμμιὰ φορὰ καὶ τοὺς συμμαθητάς σου νὰ δίνουν κι' αὐτοὶ διαταγές....»

Ὁ Φραγκλῖνος τότε τῆς ἀπαντᾷ:

—Ἐὰν δὲν ἔδινα ἐγὼ διαταγές, δὲν θὰ γινότανε τίποτε.

«Ποτὲ δὲν προσπαθήσαμε νὰ τοῦ ἀνακόψουμε τὶς ἐπιθυμίες του, τὴν κλίσιν του καὶ τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖον αὐτὸς ἐκανόνιζε τὴ ζωή του» λέγει ἡ μητέρα του. Ποτὲ δὲν ἐκάναμε ἐμεῖς τὴν ἐκλογὴ τῶν βιβλίων γιὰ τὸν Φραγκλῖνο. Τὸν ἀφήναμε νὰ ἐκλέγῃ μονάχος του τὰ βιβλία ποὺ ἤθελε νὰ διαβάσῃ. Ἀγαποῦσε πολὺ τὴν ἱστορία καὶ εἶχε μελετήσει τὸ βιβλίον τοῦ ναυάρχου Μαχάν:

«Ἡ Ἱστορία τῶν Ναυτικῶν Δυνάμεων» μὲ τόση προσοχή, ὥστε τὴν ἔμαθε σχεδὸν ἀπ' ἔξω.

Ἄλλη ζωηρὴ ἐπιθυμία τοῦ Φραγκλίνου ἦταν ἡ ὀρνιθολογία. Ἔκανε στοὺς ἀγροὺς μακρὲς ἐκδρομὲς καὶ παρατηροῦσε τὶς συνήθειες ποὺ ἔχουν τὰ πτηνά. Ἔγραφε σ' ἕνα σημειωματάριο ὅτι ἔβλεπε παράξενο καὶ πρωτότυπο. Εἶχε μάλιστα συγκεντρώσει μιὰ ὁλόκληρη συλλογὴ ἀπὸ πτηνά. Εἶχε σκοπὸ νὰ κάμῃ ἕνα δικό του μουσεῖο ὅπου ν' ἀντιπροσωπεύωνται τὰ διάφορα εἴδη ἐνύδρων πτηνῶν τοῦ Χούδσων τὰ ὁποῖα τὰ εἶχε αὐτὸς σκοτώσει μὲ τὸ τουφέκι του, ποὺ τοῦ εἶχαν κάμει δῶρο γιὰ τὴν 8 ἐπέτειο τῆς γεννήσεώς του.

Ὁ Φραγκλῖνος ἐσπούδασε ἀρκετὰ καλά. Ἐκτὸς τῆς μητρικῆς του γλώσσης, ἔμαθε τὴν γερμανικήν, ἱσπανικὴν καὶ ἰταλικήν. Εἶναι ἕνας καλὸς πιανίστας.

Εἶναι πολὺ ἐνδιαφέρον πρᾶγμα ν' ἀκούῃ κανεὶς τὴ μητέρα του νὰ ἀφηγῆται τὶς φιλοδοξίες ποὺ εἶχε γιὰ τὸν Φραγκλῖνο. Στὴν Ἀμερική, ἡ μυστικὴ εὐχὴ ὅλων σχεδὸν τῶν μητέρων εἶναι νὰ ἰδοῦν μιὰ ἡμέρα τὸ παιδί τους Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας. Ἡ κυρία ὅμως Ρούζβελτ ἀναφέρει σχετικῶς.

—Τοῦτο ἦταν ἡ τελευταία μου ἐπιθυμία ποὺ εἶχα γιὰ τὸ παιδί μου. Δὲν ἤθελα νὰ γίνῃ πολιτικός. Τὸ ἀνώτερο ἰδεῶδες ποὺ ἐσκεπτόμουν γιὰ τὸν Φραγκλῖνο ἦταν νὰ γίνῃ σὰν τὸν πατέρα του, εὐθὺς καὶ τίμιος, δίκαιος καὶ καλός, ἕνας Ἀμερικανὸς ἄξιος ἐκτιμήσεως.

Ὁ Ρούζβελτ ἔχει πολὺ περισσότερους λόγους ἀπὸ κάθε ἄλλο παιδὶ νὰ εἶναι εὐγνώμων ἀπέναντι τῆς μητέρας του. Αὐτὴ εἶναι ἐκείνη ποὺ τοῦ ἔδειξε τὸν δρόμον καὶ τὸν βοήθησε γιὰ ν' ἀναπτύξῃ τὰ φυσικά του χαρίσματα. Ὁ Φραγκλῖνος τῇ ἐπιμόνῳ ἀπαιτήσει τῆς μητέρας του ἐταξείδευσε σὲ διάφορα μέρη μαζὶ μὲ τὸν παιδαγωγόν του πρὶν ἀκόμη γίνῃ 20 χρόνων. Διέσχισε τὴν Γερμανίαν μὲ ποδήλατο. Ἐπῆγε στὸ Λονδῖνο καὶ ἐπισκέφθηκε τὸ μουσεῖο τοῦ Κένσιγκτον, ὅταν ὁ Ἐδουάρδος ὁ 7ος πρίγκηψ τότε τοῦ Γκάλ, ἐγκαινίασε μιὰ νέα πτέρυγα. Ἔκαμε κατόπιν μὲ τὸν παιδαγωγό του μιὰ περιοδεία πρὸς τὰ βόρεια μέρη ἐπάνω στὸ γιὼτ τοῦ Γουλιέλμου Β'.

Ἐφάνηκε ἀμέσως ὅτι ὁ Φραγκλῖνος συμπαθοῦσε τὴ θάλασσα. Ἤθελε νὰ γίνῃ ναυτικὸς καὶ νὰ προσκοληθῇ στὸ ναυτικόν. Ὁ πατέρας του ἦτο ἀντιθέτου γνώμης καὶ τοῦ ἔλεγε ὅτι θὰ ἦταν καλλίτερα νὰ εἰσαχθῇ στὸ Πανεπιστήμιο τοῦ Χάρβαρτ, ὅπως εἶχε κάμει κι' αὐτὸς ὁ ἴδιος. Ὁ Φραγκλῖνος ὑπήκουσε στὴν ἐπιθυμία τοῦ πατρός του καὶ ἐνεγράφη στὸ Πανεπιστήμιο, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐβγῆκε ἕνας τέλειος ἐπιστήμων, ἱκανὸς νὰ ἀντιμετωπίσῃ μὲ θάρρος καὶ ἀποτελεσματικὰ τὴ ζωή.

ΣΤΡΑΤ. ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Ἀνεχώρησεν εἰς Κεφαλληνίαν πρὸς ἐπιθεώρησιν τῆς ἐκεῖ διλοχίας τοῦ στρατοῦ ὁ Διοικητὴς τοῦ 12ου Πεζικοῦ Συντάγματος κ. Π. Κρητικός.

ΕΝΑΣ ΕΚ ΤΩΝ ΘΕΜΕΛΙΩΤΩΝ ΤΗΣ ΙΣΠΑΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΕΞΟΜΟΛΟΓΕΙΤΑΙ ΣΦΑΛΜΑ ΤΟΥ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. Συνεργάτης τοῦ «Μικροῦ Παρισινοῦ» συνήντησεν εἰς τὴν Γαλλικὴν πρωτεύουσαν τὸν δόκτορα Μαρανόν, πρόεδρον τῆς Ἰατρικῆς Ἀκαδημίας τῆς Μαδρίτης, τέως προεδρεύοντα «Ἀθηναίων» δημοκρατικοῦ κέντρου τῆς Ἱσπανικῆς πρωτευούσης ὅπου τὰ κόμματα τῆς ἀριστερᾶς εἶχον προπαρασκευάσει, τὸ 1931, τὴν ἐπιβολὴν τοῦ νέου συντάγματος καὶ βουλευτὴν τῶν Κορτὲς καὶ ἔσχε μετ' αὐτοῦ ἐνδιαφέρουσαν συνέντευξιν.

Ὁ δημοσιογράφος κατώρθωσε ν' ἀποσπάσῃ ἀπὸ τὸν ἐν λόγῳ θεμελιωτὴν τῆς Ἱσπανικῆς δημοκρατίας ἀρκετὰ ἐνδιαφερούσας καὶ χαρακτηριστικὰς δηλώσεις, καθ' ὅσον φανερώνουν μίαν πλήρη ἀναστροφὴν πολιτικῶν ἰδεῶν καὶ μίαν κατηγορηματικὴν ἐξομολόγησιν σφαλμάτων, τὰ ὁποῖα ἀπέληξαν εἰς τὴν τρομερὰν κατάστασιν εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκεται ἡ Ἱσπανία. Διότι πρόκειται περὶ πραγματικῆς μετανοίας τοῦ Μαρανὸν ἐξ ὅσων ἐξέθεσεν εἰς τὸν Γάλλον δημοσιογράφον.

—Εἶναι ἀλήθεια, εἶπεν ὁ δόκτωρ Μαρανόν, ὅτι ἠπατήθην. Ἐξαιρέσει μερικῶν μοντερνιστῶν καθολικῶν, ἐμμενόντων εἰς τὰς εὐμενεῖς προκαταλήψεις των ἀπέναντι τῶν κομμουνιστῶν, ὅλοι οἱ διανοούμενοι τῆς Ἱσπανίας ὁμιλοῦν ὅπως ἐγώ, σκέπτονται ὅπως ἐγώ, ἀπέδρασαν ὅπως καὶ ἐγὼ ἐκ τῆς δημοκρατικῆς Ἱσπανίας διὰ νὰ σώσουν τὸ τομάρι τους.

«Ὁμολογῶ, ὅτι ἡ ἐπανάστασις ὑπῆρξεν ἔργον ἰδικόν μας. Ἡμεῖς τὴν ἠθελήσαμεν, ἡμεῖς τὴν προπαρεσκευάσαμεν καὶ ἐγεννήθη ἐκ τῶν ῥιζικῶν ἀντιδράσεων μας ἐναντίον τῶν αἰκισμῶν τῶν ὁποίων θῦμα εἶχε πέσει ἡ ἐλευθέρα σκέψις. Κατὰ συνέπειαν, τί ἀπέγινεν ἔκτοτε; Τὸ γνωρίζετε βέβαια. Ἀλλ' ἐγὼ ὅμως τὸ εἶδον ζωντανὸν ὑπὸ ὅλην του τὴν Φρικαλεότητα. Δολοφονοῦνται ἀκόμη καθημερινῶς ἑκατοντάδες ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν.

»Αἱ ἴδιαι πράξεις προεκάλεσαν εἰς τὸν ἑαυτόν μου τὰς ἰδίας ἀντιδράσεις. Ὅταν ἐδολοφονήθη ὁ Κάλβο Σοτέλο ἐν γνώσει καὶ εἰς τὰ ὄμματα ὅλων ἀπὸ τρεῖς ἀνωτέρους ἀστυνομικοὺς ἔγραψα εἰς τὸν φίλον μου Μαρσελῖνο Ντομένγκο ἕνα ἐκ τῶν ἀρχηγῶν τοῦ Λαϊκοῦ Μετώπου: «Πάει πειὰ δι' ἐμὲ καὶ δι' ὅλους».

«Ἀπὸ τότε ἐκινδύνευσεν ἡ ζωή μου».

Περαιτέρω ὁ κ. Μαρανὸν ἀναφέρει τὴν πλήρη ἀφοσίωσίν του εἰς τὸν στρατηγὸν Φράνκο. Καὶ ἐπεξηγεῖ τοὺς φυσικοὺς καὶ λογικοὺς λόγους τῆς στάσεώς του, στάσεως ἡ ὁποία, κατὰ τὴν γνώμην του εἶναι ἐκείνη τῶν ευσυνειδήτων Ἱσπανῶν.

— Ἡ παροῦσα κατάστασις, ἐτόνισε, δὲν ἐπιτρέπει στάσιν ἀμφίρροπον. Πρῶτα—πρῶτα τὰ πράγματα εἶναι σαφῆ. Ἡ νίκη εἶναι ἀσφαλῶς μὲ τὸ μέρος τοῦ Φράνκο. Οἱ διανοούμενοι, οἱ ὁποῖοι εἶχον καὶ ἔχουν τὴν τύχην νὰ εὑρίσκωνται εἰς τὰ μέρη τὰ ὁποῖα ἔχουν οἱ ἐθνικισταί, δὲν διατρέχουν τὸν φόβον νὰ φονευθοῦν, οὔτε νὰ ἐξορισθοῦν.

»Κυττάξατε καὶ θὰ συναντήσετε εἰς ὅλα τὰ ξενοδοχεῖα τῶν Παρισίων καὶ τῶν μεγάλων πόλεων τῆς Γαλλίας Ἱσπανοὺς πολιτικοὺς φυγάδας. Ὅλοι διέφυγον ἀπὸ τὴν Ἐρυθρὰν Ἱσπανίαν. Οὐδεὶς ὅμως εὑρέθη εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν Ἐθνικιστικὴν Ἱσπανίαν.

»Τέλος, κατέληξε μὲ ἔντονον ὕφος ὁ διάσημος σοφὸς ἰατρός, ἕνα μόνον πρᾶγμα προέχει: Ἡ Ἱσπανία, ἡ Εὐρώπη καὶ ἅπασα ἡ ἀνθρωπότης πρέπει ν' ἀπελευθερωθοῦν ἀπὸ ἕνα καταχθόνιον σύνταγμα, ἀπὸ ἕνα σύνταγμα δολοφονιῶν, διὰ τὸ ὁποῖον κατηγορούμεθα, μετὰ τραγικῆς περιφρονήσεως, ὅτι ἡμεῖς ὑπήρξαμεν ἐκεῖνοι, οἵτινες τὸ προπαρεσκεύασαν.

»Σήμερον ἀναφωνοῦμεν: Ὄχι! Ὄχι! Ὄχι! Ἀρκετὰ ἐταλαιπωρήθησαν ποὺ ἠκολουθήσαμεν τὴν σκολιὰν αὐτὴν ὁδόν. Ἡ Βαλένθια καὶ ἡ Βαρκελώνη ἔχουν γίνει Ρωσσικαὶ ἀποικίαι. Ὁ Φράνκο καὶ οἱ στρατηγοί του εἶναι Ἱσπανοί. Ὁδηγοῦντες πρὸς τὴν νίκην τὰ Ἀφρικανικὰ στρατεύματα, συνεχίζουν τὴν παλαιὰν παράδοσιν».

ΚΑΙ ΟΙ ΞΕΝΟΙ ΥΠΟΧΡΕΟΥΝΤΑΙ ΝΑ ΑΝΑΡΤΗΣΟΥΝ ΣΗΜΑΙΑΣ

Τὸ ὑφυπουργεῖον Δημοσίας Ἀσφαλείας ἐκοινοποίησε χθὲς πρὸς τὰς Ἀρχὰς χωροφυλακῆς καὶ Ἀστυνομίας νέαν γενικὴν διαταγήν, διὰ τῆς ὁποίας ἀναφέρει, ὅτι δὲν δύνανται νὰ ἐξαιρεθοῦν τῆς ὑποχρεώσεως πρὸς ἀνάρτησιν τῆς ἑλληνικῆς σημαίας οἱ ἐν Ἑλλάδι διαμένοντες ξένοι ὑπήκοοι.

Ἐκ παραλλήλου τὸ ὑφυπουργεῖον διὰ τῆς αὐτῆς διαταγῆς ἀναφέρει, ὅτι δὲν δύναται ν' ἀρνηθῇ εἰς τοὺς ξένους ὑπηκόους τὸ δικαίωμα τῆς ἀναρτήσεως καὶ σημαιῶν τοῦ Κράτους εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκουν.

ΑΦΑΝΤΑΣΤΟΙ ΛΑΪΚΑΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΑΦΟΣΙΩΣΕΩΣ ΕΙΣ ΤΟ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟΝ ΕΡΓΟΝ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΣΥΝΕΧΙΖΟΜΕΝΗΝ ΠΕΡΙΟΔΕΙΑΝ ΤΟΥ κ. ΚΟΤΖΙΑ

ΔΗΜΗΤΣΑΝΑ. Ὁλόκληρος ἡ Γορτυνία ἀπὸ τῆς πρωΐας χθὲς συγκλονίζεται ἐξ ἐνθουσιασμοῦ ὑποδεχομένη τὸν ὑπουργὸν κ. Κοτζιᾶν. Εἶνε ἀπερίγραπτον τὸ θέαμα ἑνὸς λαοῦ μαινομένου ἀπὸ ἐνθουσιασμὸν καὶ ἐκδηλοῦντος τὴν ἀφοσίωσίν του πρὸς τὴν Α.Μ. τὸν Βασιλέα καὶ τὸν Ἀρχηγὸν τῆς Κυβερνήσεως κ. Ἰω. Μεταξᾶν. Τὸ Λεβίδι, ἡ Βυτίνα, ἡ Λαγκαδιὰ καὶ ἡ Δημητσάνα παρουσιάζουν ὄψιν ἐξόχως πανηγυρικήν.

Τὴν 8ην πρωϊνὴν ὁ κ. Κοτζιᾶς προπεμφθεὶς ὑπὸ τῶν ἀρχῶν τῆς Τριπόλεως καὶ χιλιάδων παραληρούντος ἀπὸ ἐκδηλώσεις λαοῦ, ἀνεχώρησεν ἐκ Τριπόλεως κατευθυνόμενος εἰς Δημητσάναν. Κατὰ τὴν διαδρομὴν ὁ κ. ὑπουργὸς ἐπεσκέφθη τὸ Λεβίδιον, τὴν Βυτίνα, τὴν Λαγκαδιὰ ὡς καὶ ἄλλας τινὰς ἐνδιαμέσους κοινότητας, ὅπου οἱ κάτοικοι τὸν ἀπεθέωσαν κυριολεκτικῶς διαδηλώσαντες κατὰ τὸν πλέον ἐντονώτερον τρόπον τὴν πίστιν καὶ τὸν ἐνθουσιασμόν των διὰ τὸ κυβερνητικὸν ἔργον. Παντοῦ εἰς τὴν ὑποδοχὴν ἐπρωτοστάτουν αἱ ὀργανώσεις καὶ οἱ ἀγρόται μετὰ σημαιῶν καὶ λαβάρων.

Ὁ κ. Κοτζιᾶς ἐδέχθη πλείστας λαϊκὰς ἐπιτροπὰς ἐξετάσας μετ' αὐτῶν τὰ διάφορα τοπικὰ ζητήματα καὶ δώσας ὁδηγίας διὰ τὴν ἐπίλυσιν πολλῶν ἐξ αὐτῶν.

Ὁμιλῶν πρὸς τοὺς κατοίκους ὁ κ. ὑπουργὸς συνέστησε πίστιν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἡ ὁποία πίστις ἀποτελεῖ τὴν μόνην συμβολὴν τὴν ὁποίαν ζητεῖ ἡ Κυβέρνησις ἀπὸ τὸν λαὸν διὰ τὴν εὐόδωσιν τοῦ μεγάλου ἔργου της.

Εἰς τὴν ἱστορικὴν πόλιν τῆς Δημητσάνας ὁ κ. Κοτζιᾶς ἔφθασε τὴν 3ην μ. μ. Ἅμα τῇ ἐμφανίσει τοῦ ὑπουργικοῦ αὐτοκινήτου καὶ πρὸ τῆς εἰσόδου τῆς πόλεως, ἐδόθη τὸ σύνθημα ἀληθοῦς συναγερμοῦ διὰ συνεχῶν κωδωνοκρουσιῶν καὶ κανονιοβολισμῶν ριπτομένων διὰ πυροβόλου χρησιμοποιηθέντος κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 21 ὅπερ εἶχεν τοποθετηθῆ εἰς τὸ ἱστορικὸν κάστρον τῆς πόλεως ὅπου εἶνε τὰ ἐρείπια τῶν Πελασγικῶν τειχῶν. Εἰς τὴν εἴσοδον τῆς πόλεως καὶ κάτωθεν μεγαλοπρεποῦς ἀψῖδος ἀνέμενον νὰ ὑποδεχθοῦν τὸν κ. ὑπουργὸν αἱ ἀρχαὶ τῆς πόλεως, αἱ ὀργανώσεις, τὰ σχολεῖα καὶ οἱ σαλπιγκταὶ τῆς ἐθνικῆς νεολαίας Δημητσάνης.

Τὴν διαδρομὴν μέχρι τῆς κεντρικῆς πλατείας ὁ κ. ὑπουργὸς ἐξετέλεσε πεζῇ, ἐνῷ ἀπὸ τοὺς ἐξώστας καὶ τὰ παράθυρα τῶν οἰκιῶν ἐρραίνετο ἀπὸ γυναῖκας μὲ ἄνθη.

Τὸν κ. ὑπουργὸν προσεφώνησε ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος, ἀκολούθως δὲ ὁ κ. ὑπουργὸς ἀπαντῶν ἐν καταφανῇ συγκινήσει ἐξῆρε τὴν συμβολὴν τῆς Δημητσάνας κατὰ τὸν ἐθνικὸν ἀγῶνα, τονίσας ὅτι καὶ σήμερον εἶναι εὐτυχὴς διαπιστῶν ὅτι ἡ Δημητσάνα εἶνε ἐκ τῶν πρωτοπόρων τῆς ἐθνικῆς ἀναγεννήσεως τῆς ἀναληφθείσης ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τῆς 4ης Αὐγούστου.

Ἀπευθυνόμενος εἶτα πρὸς τὴν νεολαίαν συνέστησε νὰ ἀκολουθήσῃ τὸ παράδειγμα τῶν μεγάλων προγόνων της.

Τὸ τέλος, τοῦ λόγου τοῦ κ. Κοτζιᾶ ἐκάλυψαν παρατεταμένα χειροκροτήματα καὶ ζητωκραυγαὶ ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως, τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Κυβερνήσεως κ. Μεταξᾶ καὶ τοῦ κ. κ. Κοτζιᾶ.

Ἀκολούθως ὁ κ. ὑπουργὸς κατηυθύνθη εἰς τὸ κοινοτικὸν κατάστημα. Σημειωτέον ὅτι ὁλόκληρος ἡ ὕπαιθρος τῆς Πελοποννήσου καὶ αἱ ὀρειναὶ περιφέρειαι τὰς ὁποίας ἐπεσκέφθη ὁ κ. ὑπουργός, ἐξέφραζον τὸν γενικὸν ἐνθουσιασμὸν των διότι, ὡς ἐτόνιζον, πρώτην φορὰν ἀπὸ τῆς δημιουργίας τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους ἐπίσημος ἀντιπρόσωπος τῆς κυβερνήσεως, ἔρχεται εἰς ἄμεσον ἐπαφὴν μὲ αὐτούς, διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν αἰτημάτων των καὶ διετράνωσεν τὴν πεποίθησίν των, ὅτι ἀσφαλῶς ὑπὸ τοιούτους ὅρους ἡ ἐθνικὴ κυβέρνησις, θὰ φέρει εἰς πέρας τὸ μεγάλο ἔργον ὅπου ἀνέλαβε, ἔχουσα ἀφοσιωμένους ἐργάτας, ὁλόκληρον τὸν Ἑλληνικὸν λαόν.

Ο ΑΠΟΨΙΝΟΣ ΧΟΡΟΣ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ

Ἐντὸς τῆς ἡμέρας περατοῦται τελείως ὁ διάκοσμος τῆς αἰθούσης τοῦ Δημοτικοῦ Θεάτρου, ὅπου θὰ δοθῇ ἀπόψε ὁ τόσον ἐναγωνίως ἀναμενόμενος Μέγας Χορὸς τῶν Συντακτῶν. Εἰδικὰ συνεργεῖα ὑπὸ τὴν αὐτοπρόσωπον παρακολούθησιν καὶ καθοδήγησιν τοῦ γνωστοῦ καλλιτέχνου κ. Ν. Ἀτζαρίτη, ἀσχολοῦνται μὲ τὸν διάκοσμον, ἐνῷ ἡ τοποθέτησις τῶν χιλιάδων ἠλεκτρικῶν κηρίων ἔχει σχεδὸν συντελεσθῆ. Αἱ γενόμεναι χθὲς τὴν ἑσπέραν δοκιμαὶ ἀπέδειξαν ὅτι καὶ μόνον χάρις εἰς τὸν ἄπλετον ἠλεκτροφωτισμόν, ἡ αἴθουσα θὰ παρουσιάσῃ ἀληθῆ φαντασμαγορίαν. Εἰς τὸ βάθος τῆς αἰθούσης καὶ ἐπὶ τῆς σκηνῆς ὁ κ. Ἀτζαρίτης ἐξετέλεσεν ἕνα ἀληθὲς ὑπέροχον ἔργον, τὸ ὁποῖον θὰ ἴδουν ἀπόψε οἱ παρευρεθησόμενοι εἰς τὸν χορὸν τῶν Συντακτῶν, ἐνῷ παραλλήλως τὰ θεωρεῖα θὰ ἔχουν διακοσμηθῆ κατὰ τρόπον ὑπέροχον.

Σημειωτέον ὅτι ὡς προκύπτει ἀπὸ τοὺς δηλώσαντας θεωρεῖα καὶ ἀγοράσαντας εἰσιτήρια, θὰ παρευρεθῇ ἡ καλλιτέρα μερὶς τῆς κοινωνίας μας. Πολλαὶ ἐξ ἄλλου παρηγγέλθησαν τουαλέτται εἰς τὰς καλυτέρας μοδίστας τῶν Πατρῶν, οὕτως ὥστε ἀπόψε νὰ γίνῃ πραγματικὴ ἐπίδειξις τῆς τελευταίας μόδας. Ἐπίσης θὰ παρευρεθοῦν μὲ πολυτελῆ μεταμφίεσιν ἀρκετοί.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ χοροῦ αἱ ἀτραξιὸν ποὺ θὰ γίνουν θὰ ἀφίσουν ἀναμνήσεις. Τετράστιχα ἐξ ἄλλου θὰ ἐκφωνηθοῦν γιὰ ὅλους σχεδὸν τοὺς παρευρεθησομένους, τετράστιχα πάντως χιουμοριστικά, ἅτινα θὰ γραφοῦν κατὰ τὸν χορόν.

Ἀρκετὸν ἐπίσης χιοῦμορ περιέχει ἡ ὕλη τοῦ μέλλοντος νὰ κυκλοφορήσῃ ἐντελῶς δωρεὰν κατὰ τὸν χορόν, σατυρικοῦ «Π. Α.Φ.» τὸ ὁποῖον εἶναι ὀκτασέλιδον μὲ σκίτσα καὶ θαυμασίαν ἐμφάνισιν.

Παραλείπομεν νὰ γράψωμεν περισσότερα δι' ἐκεῖνα ἅτινα θὰ γίνουν κατὰ τὸν χορόν, διότι οἱ συντάκται, ὡς γνωστόν, ἀποφεύγουν τὴν μεγάλην ρεκλάμαν, ἀρκούμενοι νὰ παρουσιάσουν κάτι τὸ ἀνώτερον αὐτῆς. Ἐκεῖνοι ἄλλωστε οἵτινες θὰ παρευρεθοῦν ἀπόψε εἰς τὸν χορὸν καὶ οἱ ὁποῖοι θὰ εἶναι πάμπολλοι θὰ ἐκτιμήσουν δεόντως τὰς καταβληθείσας παρὰ τῶν συντακτῶν προσπαθείας, παλαισάντων κατὰ μυρίων δυσχερειῶν, ἀλλὰ μὴ φεισθέντων οὐδενὸς κόπου καὶ οὐδενὸς ἐξόδου διὰ νὰ παρουσιάσουν καὶ τὸν ἐφετεινὸν χορὸν τῶν ἀνώτερον ἀπὸ πάντα ἄλλον.

Ὁ ἀποψινὸς Λευκὸς Χορὸς θὰ ἔχῃ ἀσφαλέστατα τὴν μεγάλην ἐκείνην ἐπιτυχίαν τὴν ὁποίαν εἶχον καὶ οἱ κατὰ τὰ ἄλλα ἔτη χοροὶ τῶν συντακτῶν, κατὰ τοὺς ὁποίους τόσοι καὶ τόσοι ὡραῖοι διάκοσμοι παρουσιάσθησαν.

Πάντως ὀλίγαι ὧραι μᾶς χωρίζουν. Ἡ ἀποψινὴ βραδυὰ θὰ ἀποδείξῃ ὅτι ὄντως ὁ χορὸς τῶν Συντακτῶν ἀποτελεῖ τὸ κορύφωμα τῆς ἐπιτυχίας.

ΧΘΕΣΙΝΟΣ ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΛΟΡΔΟΥ ΗΝΤΕΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν Ἤντεν ὡμίλησεν χθὲς ἐν τῇ Βουλῇ διὰ μακρῶν.

Ἀνεφέρθη εἰς τὰ τοῦ ἐλέγχου εἰς τὰ ἱσπανικὰ παράλια καὶ ἐβεβαίωσεν ἐπ' εὐκαιρίᾳ σχετικῆς ἐρωτήσεως ὅτι δὲν δύναται νὰ γίνῃ συζήτησις περὶ ἀνακατανομῆς τῶν ἀποικιῶν καὶ τῶν πρώτων ὑλῶν.

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΛΙΟΤΤΙ

ΡΩΜΗ. Ὁ στρατηγὸς τῆς Ἀεροπορίας ὁ ὁποῖος εἶχεν τραυματισθῆ σοβαρῶς κατὰ τὴν ἀπόπειραν ἥτις ἐγένετο κατὰ τοῦ ἀντιβασιλέως Γκρατσιάνι, μετεφέρθη ἀεροπορικῶς ἐξ Ἀδδὶς—Ἀμπέμπα εἰς Ἀσμάραν ὁπόθεν διὰ νοσοκομειακοῦ πλοίου θὰ μεταφερθῇ εἰς Ἰταλίαν.

Ο ΜΟΥΣΣΟΛΙΝΙ ΑΝΕΧΩΡΗΣΕΝ ΔΙΑ ΛΙΒΥΗΝ

ΡΩΜΗ. Ὁ Μουσσολίνι ἐπιβὰς τοῦ πολεμικοῦ «Ρῶμα» ἐκ τοῦ λιμένος Γκαέτα ἀνεχώρησεν εἰς Λιβύην.